

PORQUE LAS LLAMADAS ENTRE YOIGOS
CUESTAN 0 CENT/MIN 1 HORA/DÍA.

EL MÓVIL SIN CUENTOS

yoigo

De Compras

Comida para Perros. Ahorra dinero comprando online.

PVP: 16,50 €

Más productos

Diumenge 10 d'agost de 2008 Contacta amb diaridegirona.cat | RSS

diaridegirona.cat

NOTÍCIES

Comarques

HEMEROTECA »

EN AQUESTA WEB

Google

Google

PORTADA

ACTUALITAT

ESPORTS

ECONOMIA

OPINIÓ

BLOCS

CULTURA I OCI

SERVEIS

Girona **Comarques** Catalunya Espanya/Internacional Ciència i Tecnologia Successos Fotos

diaridegirona.cat » Comarques

HISTÒRIA

Figueres en la guerra del francès

VOTI AQUESTA NOTÍCIA ☆☆☆☆☆

L'articulista explica l'ocupació de les tropes franceses del castell de Sant Ferran de Figueres i com se'ls va fer fora

JOSEP M. BERNILS MACH Fa pocs dies Diari de Girona va publicar un suplement especial sobre "Girona en armes. 200 anys dels setges de la guerra del Francès" que explicava amb una informació molt interessant i una destacada il·lustració sobre aquest fet tan transcendent per la seva història. En aquells dies Figueres també va sofrir els efectes de la invasió, però en una actuació pacífica i enganyosa dels francesos. Feia quaranta anys que s'havien acabat les obres del castell de Sant Ferran, bastit a la muntanyeta de la part nord de la vila. El nom commemorava l'onomàstica del rei Ferran VI, iniciador de les obres, encara que es van enllestir durant el regnat de Carles III. El motiu havia estat el Tractat dels Pirineus del 1659 i el Decret de Nova Planta del 1716 que volia posar fi a les diverses confrontacions que hi havien tingut anteriorment Espanya i França. El nom de Figueres va estar present en les altes esferes polítiques de Madrid en plantejar-se la qüestió de construir una fortalesa prop de la frontera, que contrarestés el castell de Bellaguarda que els francesos havien bastit just a la línia de la frontera de la Jonquera. El castell va quedar acabat el 1766 i havia promogut un gran creixement de la vila que en iniciar aquelles obres tenia uns dos mil habitants i en acabar-les en sumava més de quatre mil. Era la fortalesa considerada més gran d'Europa que havia tingut un cost de més de trenta milions de rals, tenia cinc quilòmetres de perímetre, una superfície de 215.000 metres quadrats i podia allotjar una guarnició de vuit mil homes i cinc-cents cavalls. El 9 de febrer del 1808, de bon matí, el governador del Corregiment de Figueres va ordenar un pregó en el qual s'anunciava que un cos de l'exèrcit francès entraria a la vila aquella mateixa jornada en so de pau. Al migdia, van creuar la vila 13 batallons i 9 esquadrons del cos de l'exèrcit de general Duhesme. Una part d'aquestes forces van establir-se en un campament a la zona del final de la carretera reial, a prop d'on avui hi ha el barri dit de la Creu de la Mà. L'entrada de les forces franceses estaven motivades pel Tractat de Fontenabla pel qual podien creuar el país fins a Portugal, la sobirania de la qual havien de compartir França i Espanya, segons aquest tractat. Inicialment el pas de les tropes franceses fou ben rebut però ben aviat la seva presència va inquietar la gent de la vila.

El 18 de març els francesos van passar revista a les seves tropes a la carretera de la pujada del castell i tot seguit demanaren poder entrar a la fortalesa. El caporal de guàrdia va aixecar el pont d'entrada i no els deixà passar fins que es presentaren el governador i el general francès. A l'abril varen comunicar l'arribada d'un personatge molt important, fent creure que podia ser el mariscal francès Napoleó, el qual aniria acompanyat de més forces. Com que les tropes franceses ja no cabien dins de la població es va demanar allotjar-la al castell. Van exposar que es tractava només d'uns dos-cents reclutes, als qual volien tenir més controlats a l'interior de la fortalesa. En realitat, però, eren soldats veterans que un cop a dins es posissionaren totalment de la fortalesa, sense tirar cap tir.

Encara que aquesta acció semblava pacífica en el mes de maig durant les fires de la Santa Creu els habitants de la figueres estaven enutjats i es produïren els primers atropellaments. Una part dels soldats francesos es passaven el dia dins de la vila divertint-se, mentre els seus cavalls s'esgarriaven pels camps de l'entorn del castell i es menjaven els sembrats. Els francesos, però, volien guanyar-se l'amistat dels figuerencs i procediren a empedrar la plaça de l'Ajuntament, una obra que hi va romandre així fins el 1946 en que fou canviada i renovada aquesta pavimentació.

El 3 de juny fou fixat un ban a la plaça amb la designació del general Murat com a regent de la Corona espanyola, el qual va motivar que s'iniciés un avalot. Les tropes sortiren del castell i avançaren fins a mitja carretera de la pujada, on es van aturar en veure una gentada que van començar a pedregar-les. Els francesos, sense disparar, es retiraren al castell. Durant un dies els figuerencs rumiaren la forma de recuperar el castell i el 13 de juny, amb motiu d'un ball, es proposaren detenir i matar els oficials. Un espia va descobrir la conspiració i el comandant va donar ordres de vigilància dels llocs urbans. En passar una patrulla davant la Casa Consistorial van disparar contra l'oficial figuerenc retirat Joan Claros, sense tocar-lo, però un francès el va atacar amb un sable i el va ferir al genoll. Un grup de gent va atacar els soldats que es retiraren. Foren seguits per un grup. Aleshores els francesos van ordenar bombardejar la població i van destruir edificis. Els figuerencs van mantenir un setge al castell, però tot seguit els francesos van rebre l'ajut d'un nou cos francès de dos mil soldats, els quals trencaren el bloqueig del castell i entraren a continuació a la vila de Figueres, que van trobar abandonada. El 17 de juny es va constituir a Vilabertran la Junta de Figueres que disposava d'una companyia de miquelets de 1.200 homes, un d'almogàvers amb 800 i un cos d'expatriats, els quals es dispersaren per les muntanyes des d'on fustigaren l'enemic per tots els indrets de la comarca, intentant refer la moral del país. Però tot seguit van arribar més tropes i, com explicava l'esmentada edició del Diari de Girona, el dia 20 de juliol el general francès Duhesme, es va plantar a Girona amb una força de 10.000 homes i va començar els atacs i el setge També van atacar Roses, que van ocupar-la juntament amb

el seu castell de la Trinitat, el 6 de desembre del mateix any 1808. L'ocupació francesa va durar fins al 25 de maig del 1814 quan els últims soldats van abandonar el castell i se'n tornaren al seu país. Feia dos mesos que havien abandonat Girona.

COMPARTIR

Què és això?

ENVIAR PÀGINA »

IMPRIMIR PÀGINA »

AUGMENTAR TEXT »

REDUIR TEXT »

Más Ofertas Aquí

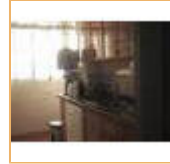
Administrativo Comercial Start People
Cambia de trabajo con Infojobs.

PVP: Consultar

Tapas de Pvc Transp
Oferta única por tiempo limitado.

PVP: 22,04 €

Piso Málaga 29013
Esta oferta caducará muy pronto.

PVP: 205.250,00 €

Acceda al R.A.I.
Acceda al Registro de Aceptaciones Impagadas

clic aquí

Conegui'ns: **CONTACTI** | **CONEGUI'NS** | **LOCALITZACIÓ**

PUBLICITAT: TARIFES

diaridegirona.cat

diaridegirona.cat és un producte d'**Editorial Prensa Ibérica**

Queda terminantment prohibida la reproducció total o parcial dels continguts oferts a través d'aquest mitjà, llevat autorització expressa de diaridegirona.cat. Així mateix, queda prohibida tota reproducció a l'efecte de l'article 32.1, paràgraf segon, Llei 23/2006 de la Propietat intel·lectual.

Adaptat a la Llei de Protecció de Dades per

Aviso legal

Altres publicacions del grup **Editorial Prensa Ibérica**

Diario de Ibiza | Diario de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A Coruña | La Opinión de Granada | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | La Opinión de Tenerife | La Opinión de Zamora | La Provincia | La Nueva España | Levante-EMV | El Boletín | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | The Adelaide Review